

מזל טוב... מזל טוב

*** ימי הולדת ***

21.6. רודה גולדמן ***בת 75***
אודה לייבוויץ
יורם מסר

22.6. אורן מנדזיגורסקי
אורלי המאירי (נכדה)
לידיה בן-נתן

23.6. אדם מדר

24.6. רות נאי
יונתן בן-חנוך (נכד)

25.6. נאוה בלוך
אורלי ירון
עמרי ג'קסון
אופירה וולפין

26.6. חדוה וולפין
דינה הוניג
שבי מזרחי
מירית מזרחי

27.6. אבישי פרלסון
נווה אגמון (נכד - מרקוסון)
נדב חייט
הילל סינה (נכד)
סל לינטון
מיה דפיין (נכדה-אב)

*** ימי נישואין ***

21.6. מעין ודודו פלמה

22.6. פנינה ואורי גולן
נורית וגבי אורן
הלן ואד סלברג
תמר ואילן המאירי

26.6. רקפת וראובן בנדה

מחפזי טרטיף

מחפזי אכס

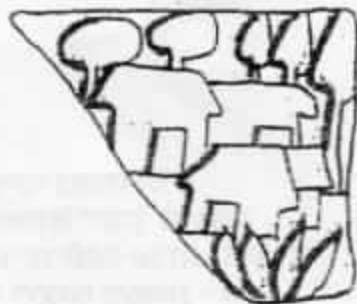
מחפזות

מחפז - 16 פ עם האיעס מחפזות

מה נשמע?

האם 'הלוח האלקטרוני' הפך לענף מכניס? זה ההסבר היחידי שיש לי למודעת הפרסומת של "סלון תסרוקות 'מימי' - חצור" המופיע שם. ואם כבר הופיעה, אני מקווה שלפחות גבינו תשלום מתאים.

החזרנו לימי בראשית? גיוס בכותרה? לא בדיוק אבל בערך. ילדי התלוננים והוריהם החליטו לעזור בצורה זו במימון של פעילויות חופשת הקיץ. היתה זו 'מלחמה ביאולוגית' נגד הזכוב המתקיף את הגידולים. בכל שורה שמינית קשרו חוט לצמח פעם ב-5 מטר. לחוט המיוחד הזה ריח של נקבות, והזכרים המסכנים הניגשים להפרות את הנקבות פשוט מתבלבלים וממים מרוב תשוקה... (הסבר של מעין).

* כפי שקורה לעיתים מזומנות, תפשו בפארק גנבים מהכפר האוכן. הפעם היו אלה ילדים בני 11, ולא הייתי טורחת לדווח, מלבד הפרט המעניין הבא: החברים שטיפלו בחבר'ה הצעירים האלה, והם ליטו ללמד אותם לקח ולקרא למשטרה. והחיוג הישיר העלה את... תחנת המשטרה בקצרינ! כנראה כשמחייגים מהרכס, האנטנה הכי קרובה היא שם. כעתיד בוודאי גם יהיה להם מסוק שיגיע במהירות! לילדים היתה רק בקושה אחת: שלא נספר להורים שלהם!

* איך מוצא חן בעיניכם הפורמט החדש של דפי המידע המחולקים בתאים? יהודית ו. אומרת ש'יותר מעניין' להדפיס כך. באמת יפה.

* בעקבות הופעת האתר של כפר הנשיא ב-web-site קיבלנו את המכתב המופיע בעמוד 16. הוא כל כך משעשע שהחלטתי להפר אחת העקרונות העיתונאים שלי, ולהדפיס אותו בשפת המקור. (המוסרת היא דות נ. שאומרת שהמכתב הוא אחד מני רבים.

* הקונצרט האשנתי המקומי עבר בהצלחה, כשהורים וסבים שובעים נחת. הערה אחת מתבקשת: יש להבהיר לקהל הצעיר שהנוכחות מחייבת. זהו קונצרט, ואין אפשרות ללכת ולחזור במהלך הנגינה של אחד התלמידים. (אפילו אם נורא רוצים כבר לאכול במבה....)

לגבי החדשות המשמעותיות יותר תתעדכנו בדפי המידע...

לכולם בריאות טובה ושבת נעימה. אגה

מהצד השני של החלון

ארבעה ימים בשבוע אני פותחת את המזכירות עם חיוך גדול, ומשקיעה בעבודתי הרבה זמן, מחשבה ואהבה. אני נותנת לכם שרות, ומנסה מכל הלב שהוא יינתן על הצד הטוב ביותר. כי זהו תפקידי - לשרת את החברים. ובמקום שבו אמורים לתת שרות חייבים להיות נחמדים גם אם היום עמוס, צפוף, דחוק, חם וכל מה שבאמת רוצים לעשות - זה לסגור את החלון וללכת לישון.

אתם ברובכם תומכים, עוזרים, נחמדים, נימוסיים, מסבירי פנים וזו הסיבה שאני שם, מאושרת וממשיכה לחייך.

אך לצערי, מכתב זה אני מפנה למיעוט האחר שביינכם. כואבות האוזניים מטריקות דלתות וטלפונים, ומהתפרצויות זעם של חברים שנדמה כי אבדו זמנית את שפיות דעתם. האגרסביות הזו לא תפתור כלום!

המצב כיום במזכירות קשה ביותר. אין אדם קבוע שעובד שישה ימים ברציפות. אני מודה שיש בלגן, לפעמים אף חוסר תאום וחדבר מקשה עליכם מאוד. אך אני מנסה לעשות כל שביכולתי על מנת לרצות אתכם. כמובן בעזרתן האדירה של יהודית (מזכירת מרכז משק) ובלהה, שוודאי מרגישות כמוני.

אנא מכם, גם אנו בנות אדם. אם קרה ועשינו טעות (גדולה ככול שתהיה בעיניכם) בואו לדבר בארבע עיניים. אנו תמיד מוכנות להקשיב. עזרו לנו לתת לכם את השרות הנעים, החם והטוב ביותר שאתם ראויים לו.

מקווה לשיתוף פעולה רינת אורן.

מה הפשר של הקשר אל הגשר?

הולכת ומסתיימת עוד שנה שלי בהוראת ברידג' כענף מכניס בעבודת חוץ, וכרגיל זה הוגע של חשבון נפש. רבים אומרים לי: "איזה כיף לך, להפוך את התחביב לעיסוק מלא", ובאמת הם צודקים. זו השנה החמישית שלי במקצוע, ושוב היא העריפה עלי הרבה מאד סיפוק.

לאלה שלא יודעים, אני מעביר חוגי ברידג' לרוב בבתי ספר, במסגרת תכניות העשרה, ולאחרונה גם במסגרת יום לימודים ארוך. אך מעבר לכך, היו לי השנה גם חוגים למבוגרים במתג"סים, חוג לילדים מחוננים בתל-חי, וחוג ל"קשישות" בקיבוץ שריד (גיל ממוצע 78!), שזו השנה השלישית שלהם, - והם לא יחסירו אף פגישה. למשל, אחת שעברה תאונה, והיתה זקוקה להליכון, הגיעה לשיעור, למרות 20 דקות ההליכה. או אחרת שאיבדה את בתה, לא ויתרה על השיעור השבועי, כי זה "עוזר לה להתגבר על הכאב".

היתה לי עוד קבוצה מענינת השנה, במרכז קליטה בנצרת עלית, של נערים ונערות בגיל 17 שעלו ארצה מרוסיה ללא הוריהם. הם תפסו את המשחק במהירות שיא, ותוך 8 חודשים הגיעו לרמה ממש גבוהה, אותה יוכלו לממש בשנה הבאה בזמן לימודיהם בטכניון.

←
כולם מכירים את האימרה הידועה ש"אין נביא בעירו", ולצערי היה זה גם גורלי רוב השנים. אמנם השנה רווייתי נחת מתלמידי מכפר הנשיא, ובמיוחד בתחרות הסיום שהתקיימה בשבוע שעבר, בהשתתפותם של 120 מתלמידי מכל אזור הצפון. ציונים מיוחדים מגיעים ל: אסא ארנברג שהגיע למקום השני בקבוצת הגיל שלו, וגם ללוטן מזרחי וירדן ינטיס, שלמרות היותם רק בכיתה ה', נאלצו לשחק נגד נוער מכיתות י' ו"א, ותפסו את המקום החמישי המכובד.

אז כל הכבוד לילדינו. למרות הכל, כנראה שיש נביא בעירו!

אדי

הרצאה בנושא:

השמירה על העור מנזקי השמש -

The Protection of the Skin

From the Sun

בשבועות הקרובים תתקיים הרצאה בנושא "השמירה על העור מנזקי השמש".

ההרצאה פונה לקהל הרחב ומסבירה בשפה פשוטה, מובנת, תוך שימוש באמצעי המחשה רבים נושאים כגון - מבנה העור, מהי קרינת השמש והדרכים המאפשרות זיהוי נזקים שנגרמו מקרינה זו. ההרצאה מסבירה את הסוגים השונים של גידולי עור.

ההרצאה מיועדת לקהל הרחב ואינה דורשת ידע רפואי קודם. במהלך ההרצאה מוסברות הדרכים הקיימות להגנה על העור ואופן בחירת מסנני הקרינה והשימוש בהם.

משך ההרצאה - כשעתיים.

הרשמה - יש צורך להירשם מראש במרפאה.

☹️ אף הדבה ואף הצוק ☺️

פרוייקט חדר האוכל

לאחר השיחה עם סיימון, אפשר סוף סוף לנקוט עמדה.

א) לדעתי אין תוכנית עסקית של ממש, ושמענו מפי סיימון דוגמאות פשטניות מאד.

ב) אין לי דבר נגדו או נגד כל מי שמחפש פרנסה - אך לא שמענו על ההישגים המקצועיים האישיים שלו (חברות בחניטה, אז מה?...), אותי הוא לא שכנע שהוא מסוגל להוביל את הפרוייקט.

ג) בסוגייה העיקרית, הכשרות, נדהמתי מן ההסדר המאפשר כשרות במטבח בלבד. ברור לי שמדובר בחונאה. לדעתי, צפויות, בעתיד, הפתעות לא נעימות לתמימים כמונו, אם ניפול ברשת במה שנוגע לחוש מסחרי, נגדם, אין לנו שום סיכוי...

ז"ק

אנשים וכו' וכו'
#####

לחברי כפר הנשיא שלום וברכה!

ברצוני הרב לספר לכם על תענוג שהיה לי לפני שבוע לדאות הצגת תאטרון מיוחדת במינה. לתאטרון הזה קוראים "אנשים וכו' וכו'". וייסד אותו ליאוניד חייט, שעלה ארצה לפני כ-7 שנים.

בשנת 1989 היה לי המזל להכיר את האמן ברוסיה, והנה הוא בא ארצה יחד עם צוות שחקנים, ופותח את התאטרון הגדול.

כל גיבורי ההצגות של התאטרון מוצגים כמובן בעזרת הכובדה-מרי'ונטה, וחוץ מזה על ידי מימיקה, פלסטיקה וריקוד של מפעילי הבובות הלא מוסתרים אחרי הקלעים אלא פועלים על הבמה הפתוחה, ולכל צופה ניתן להנות מאמנותם.

להצגה שראיתי קוראים 'סינדרלה'. כולנו מכירים את הסיפור על בחורה צנועה וחרוצה, שהצליחה להתחתן עם נסיך. אבל סיפור זה רק שלד ורקע ובעצם נהנים הצופים מקומדיה חופשית מוסיקאלית, בנושאים ישראליים דווקא. ההצגה מלאה הומור פנטסטי, וחכמה עמוקה, ומלווה במוסיקה של באך, בטהובן ומוצרט, של קלמן ושל מלחינים ישראליים מן הטובים ביותר.

כן, גם ילדים שמחים לדאות מראה בלתי רגיל ולשמע שירים יפים, אבל רק מבוגרים מסוגלים להבין את כל ההומור ואת כל הדמזים החריפים והאימרות החכמות. תאמינו לי שגם אני לא הצלחתי לקלוט בעין ובאוזן כל פרט ופרט של ההצגה, ולכן אני מתכוון שוב לדאות אותה, יחד עם בני המשפחה שלי.

ב י ו מ . 8.7.98 ב ה י כ ל ה ת ר ב ו ת ב ק ר י ת ש מ ו נ ה

מעומק הלב אני קורא לכם להתעלם מדאגות היום-יום ולהצטרף לחגיגת האוכל והנפש.

אפשר להרשם אצל אדווין, ואני אביא לכם כרטיסים בתור המפיץ המתנדב.

אלכסנדר פישוב.

* אלקס, אשתו ובנם שהו כאן ב'בית ראשון' במולדת לפני כמה שנים, ואשתו עובדת כרגע אצלנו במלונן. מחיר הכרטיס להצגה 45 ש"ח, ואפשר להזמין טלפוני: 4093 (גם במענה קולי).

אדווין

מאחורי המחסן במפעל הבונים זורמים מים - נקיים - מתחת לבנין בצורה בלתי מבוקרת, בלתי מסודרת ואולי בצורה בלתי מוסברת. המים זורמים בתעלה מאולתרת, שיש בה מקווים עמוקים. לפעמים מגיעה כמות מים עד ומאחורי גדר המערכת שגם שם נוצרת ביצה. התוצאה: דגירת יתושים.

באיזור משתלת הערערים מושקים הצמחים בהמטרה. אחרי זמן מסוים נוצר עודף מים ועודף זה ניגר על פני המשטחים וזורם בתעלות רדודות אל המקום הנמוך ביותר, בקרבת גדר "הכדורגל". לאורך התעלות משגשגת צמחיית עשבי בר. גם כאן יש בריכות קטנות של מים יותר עמוקים. התוצאה: דגירת יתושים.

בבריכת השחיה קיימת מערכת לטיפול ומיחזור המים. איזור המתקנים משובש בעישביה, במתקנים ישנים ששוב אינם בשימוש ובחלקי משטחי עץ שבורים וגרוטאות אחרות. מהאיזור זורמים מים רבים (כמויות יותר גדולות משנים קודמות שגם אז לא שרר שם יובש). המים עוברים מתחת לכביש המערכת ומצטרפים לעתים למי הביוב הנשפכים שם בגלל קלקול כלשהו במתקנים ההם. התוצאה: ביצה ענקית, בלתי נגישה, המדגירה יתושים.

אינני בא ישירות אל האחראים בטענות. יתכן שביקשו עזרה ואו תקציב כדי לתקן המפגעים ולא קיבלו. התוצאות הן יותר ממטרד והן מהוות גם סכנה בריאותית. בכל מקרה, הטיפול הטוב ביותר הוא המניעה. אני יודע זה אפשרי. כל פעולה אחרת כמו פיקוח מתמיד וריסוסים, יקרים פי כמה ויעילותם אינה מובטחת.

לכן, אנא, לטיפולכם הדחוף.

טומי, תברואן ותיק

אל: מנהלת הקהילה
המנהל העיסקי
מנהל מפעל הבונים
מרכזת וו. בריאות
מרכז השרותים
מערכת דברי הכפר

דו"ח זה הוגש לכל ה'מי ומי' הניהולי והביצועי לפני שלושה שבועות. סיור בשטח מראה שנבקשו אי-אילו פעולות אבל הבעיות לא באו על פתרון.

מה חדש בספר היובל :

הצוות המסור (דליה וגנר, דודו פלמה, נורית אורן, רחל גינת ושלומית ליפשיץ - ע"פ סדו" הא"ב...) עובד במרץ רב. העבודה מעניינת ומתישה כאחת.

החלטנו על קונספציה של ספר המורכב מפסיפס של קטעים שנכתבו רובם במשך השנים, ומיעוטם במיוחד לספר - מאמרים, דיווחים, זכרונות, דילמות ורשמים - שיחד מצטרפים למעין תשבץ הנותן ביטוי להויית המקום.

בשל אילוצים של זמן ומימון מוגבלים, עלינו להגביל את כמות החומר. השיקולים מורכבים - מי ומה יזכו להתפרסם בספר? גיבשנו לעצמנו קווים מנחים שביניהם: מתן ביטוי לערכי יסוד ולארועים משמעותיים בחיי המקום, בטוי לדילמות ותהליכים, שיתוף מירב החברים ככותבים, ועוד. באופן טבעי, חברים הכותבים הרבה במשך השנים, יבואו לידי בטוי רב יותר בספר. עם זאת, כ - 150 חברים משתתפים ככותבים, ורבים אחרים מוזכרים.

מובן שהבחירה שלנו כעורכים ניתנת לויכוח, ואין אפשרות לקלוע לטעמים של כל החברים - כמספר החברים מספר הדעות איך צריך להראות הספר, ומה ראוי להיכלל בו.

גילינו שקיימים חילוקי דעות על פרטים רבים, כי האמת של כל אחד תלויה בנקודת המבט ובזכרון של הכותב.

גם אורכם של הקטעים אינו משקף כמובן את חשיבותם - כאן שיחקו בעיקר שיקולים של עריכה ספרותית.

ברור לנו שלא נוכל לתת ביטוי לכל תחומי החיים, חשובים ומעניינים ככל שיהיו, בגלל המגבלות שציטתי. יש גם נושאים שחשובים בעינינו, אך לא מצאנו להם תיעוד מתאים. נשאר חומר לספר הבא...

ולנקודה כאובה במקצת - לוח הזמנים. קיוונו שהספר יצא לאור לחג היובל. במשך העבודה התחוויר לנו שמשך הזמן המקובל להוצאת ספרי יובל הוא בין שלוש (מינימום) לשמונה שנים.

אנו התחלנו בעבודה בסתו שעבר, ורובה נעשית בשעות הפנאי (המצומצמות) שלנו. על מנת לחסוך בעלויות, לקחנו על עצמנו, בנוסף לאיסוף ומיון החומר, גם את עבודות ההקלדה, ההגהה (האין-סופית), העריכה הלשונית והספרותית והעיצוב הגרפי.

כיום ברור לנו שהספר לא יהיה מוכן ביולי, ואנו עושים כל מאמץ ע"מ שהוא יצא לאור עוד השנה - "שנת היובל".

אנו מודים לכל החברים והבנים שנענו לפנייתנו הפתוחה לכתוב ולתרום לספר, וכמובן למקלידים, למגיחים ולקוראים... לאדי שדחף והאיץ כמעט יותר מידי - תודה ! ולסיום - כפי שהבטחנו, נעשה מאמץ להוציא בהמשך חוברת, בה יכללו מאמרים שנאלצנו לסגן או לקצר, כך שגם הם יזכו לבמה ראויה.

רחל גינת

כ"ט בסיון תשמ"ח (1988) - מ'ק אלמן

התאחדות האיגודים העובדים בישראל

הבחירות להסתדרות

המאבק על ההסתדרות תם

ולוי יש שאלה מן הסתם:

האם המרץ של פרץ

גבר על לוי ו'מרץ'?

או היה סוד נצחוננו בשפת?

הנרי ב.י.

התאחדות האיגודים העובדים בישראל

ועוד קטע באותו נושא (בלי להשוות כמובן):

דב. חבל כורדים 12-335 טל. 933550 - 06-933888

אל: אריק ארכנברג

מאת: יוסי שני

הנדון: הבעת תודה

ברצוני להודות לך על שיתוף הפעולה והמאמץ בארגון הבחירות בקיבוץ.
כמו כן להודות לכל החברים ששעזרו ביום הבחירות.

אשתתפותנו בבחירות מביעה את הסולידריות שלנו עם העובדים בארץ וב-
איזור, מחזקת את העובדים וגם את חברי הקיבוץ במאבקנו על חברה
צודקת, ועל עתיד הקיבוץ וביסוסו בחברה הישראלית. בני הבית שלנו
במאבקנו הם העובדים בישראל, וארגונים, קרי ההסתדרות. החברה הקיבוצית
מהווה כ-2% באוכלוסיה ואסור לנו להסתגר בחצר הקיבוצית. אנחנו
חייבים להשתלב, לתרום ולקבל ולהתחבר באיזור.

יוסי שני

בידידות,

הבחירות להסתדרות

עוד ארוכה הדרך אל האושר

חברים שלום !

הקיץ הגיע ואתו עונת הטיולים המבורכת, אך יחד עם זאת אנו עדים, כמדי שנה עולה בתקופה זאת הפגיעות ברכב, הלכלוך ואי האכפתיות הטוטאלית לנקיון ושמירה על הרכב.

לכן אנו מבקשים מכל הנהגים לשמור על נקיון הרכב ושלמתו והעיקר לדווח על כל פגיעה ברכב לנחמן או לסדרן.

מגיעות אלינו הרבה תלונות מצד חברים נגד חברים הנוסעים בצורה פרועה בתוך הקיבוץ ואי שמירה על חוקי התעבורה המינימלית הרצויה בתוך שטח בנוי.

הנסיעה הפרועה כוללת מכוניות, טרקטורים, טרקטורונים ואפילו אופנועים ואופניים.

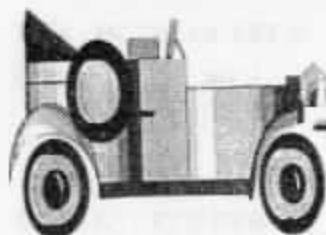
מעבר לכך שמצב המשק קשה מאוד מבחינה כלכלית, חשוב ביותר לשמור על חיי אדם ואת אני אומר מתוך נסיון אישי ותשאלו עוד חברים שעברו את אותה החוויה, לא הייתי ממליץ לאף אחד לעבור אותה.

אבל כן הייתי ממליץ לקרוא את הקטע הבא שנכתב לפני 24 שנים ועודכן לשנה שעברה.

מוטב לאבד רגע בחיים מאשר את החיים ברגע.

לסיום אני מאחל לכולם קיץ נעים וחופשה נעימה והעיקר לנסוע בזהירות כי בנפשנו הוא.

שבי - ו' תחבורה.

זעקי ארץ אהובה / הנה שין

בשנת 1997 נהרגו בישראל הקטנטנות בתאונות דרכים למעלה מ- 600 איש. אלפים רבים נפצעו קשה ויש ארו נכים לכל ימי חייהם. רבבות נתמזלו, אמנם, בפציעות הנקראות קלות, אבל משלמים יימשיכו לשלם, נמוקדם אי במאוחר, בסבל וכאבים באיברים הפגועים ובמחלות חמורות על רקע ההלם הנפשי, הנותן את אותותיו הפסיכוסומטיות והופך את המעורבים בתאונות לבעלי-מום פוטנציאליים בטווח הארוך.

זעקי ארץ אהובה -
על מוות בזוי - לא בקרב בחזית....
מוות, שכא כחתף - כרוח תזזית -
והופך חיים לדומם - מולדת....

זעקי ארץ אהובה -
אני-דמי לך ! אל תבסי על הדם !
זעקי הרף למשחית המסוכן !
מהרסי'ר מבית - מולדת....

זעקי ארץ אהובה -
על פצועים ורמוסים -
על הורגים ודרוסים
על כבישיך מולדת !

זעקי ארץ אהובה -
על דם נשים וטף -
דם אב, אם וסב -
שמאדים דרכיך מולדת !

Tel: 972-6-6914580

Fax: 972-6-6914947

Len Yodaiken

Genealogist

E-mail: shoshly

@ canaan. co. il

Specializing in Baltic & Israeli
Archival Research

Kfar Hanassi 12305, Israel

תולדות המשפחה

לני יודאיקין

עם התקרבי לגיל הפנסיה התחלתי לחשוב על שינוי כיוון בעבודה, והפרכת המחקר הגניאולוגי, שבו עסקתי עד כה כתחביב, לענף מכניס.

לפני כ-30 שנה התחלתי בחקירת משפחתי ומשפחת אישתי. כשהתחלתי, הייתי כמעט בודד בשטח, והתחלתי באיסוף מידע וחומר על שיטות ומקורות מידע. בשנים האחרונות הענף פורח, ונעשה פופולרי מאד, במיוחד בקהילות היהודיות המערביות. אם התנועה הציונית החזירה לעם ישראל את ארצה ואת שפתה, הגניאולוגיה מחזירה לעם היהודי את שרשיו.

המון המון אנשים מחפשים את שורשיהם. לכן הצלחתי להכנס לשטח ולהציע את שרותי באופן מסחרי. ניסיתי לפרסם את השירות בכמה דרכים: א) לחלק כרטיסי ביקור שלי לבית התפוצות ולהתאחדויות עולים שונים עם ארכיונים.

ב) בעיתונות היהודית בדרום אפריקה וקנדה.

ג) כתיבת מאמרים בג'ורנלים גניאולוגיים שונים.

ד) אני גם בדרך ל-internet. (רות נאי מכינה את הקטע)

עיקר התגובות שקיבלתי היו כתוצאה ממאמרים בעיתונות הגניאולוגית, וגם מהעובדה שאני מוכר בשטח.

כאמור, התחלתי עם משפחת יודאיקין - וחיש מהר התברר לי שכל ארבעת הסבים באו מאותו איזור בליטא. בחקר משפחתו של סבי-אבי הצלחתי להגיע מצד אחד עד לרש"י (המאה ה-11) ומצד שני עד לגירוש ספרד. עם יתר המשפחה הגעתי בערך ל-1700. בנינו ארגון משפחתי, שמארגן כל שנה מפגש במקום אחר. בשנה שעברה היינו באירלנד, והיות ובני המשפחה מעורבים בפוליטיקה האירית (שניים מהם היו ראשי עיר של דבלין) התקבלנו, כל המשפחה (כ-100 איש) במעון ראש העיר - ל-afternoon tea, וארגנו לנו סיור מודרך ומפורט כבתי הפרלמנט. המשפחה הקימה גם מספר קרנות - כדי לעזור לנזקקים שנשארו במזרח אירופה, ובנוסף לזה לעזור לממן את המשך המחקר.

במסגרת העבודה הצלחתי להקים גוף של עוזרים, בליטא, אסטוניה, אירלנד ואנגליה. הם מבקרים בארכיונים מקומיים ומוציאים חומר שאני זקוק לו (בחלקם בתשלום).

הלקוחות שלי בעיקר מארה"ב, אבל ישנו גם מספר בארץ. והחשוב ביותר, בפעם הראשונה בארבעים שנותי בקיבוץ, אני עושה מה שאני באמת רוצה לעשות, ואני מאד, מאד נהנה מהחיים.

לקראת החלטה גורלית

בקרב תובאנה שתי הצעות להכרעה בקלפי. לשתיהן תהיה השפעה מכרעת על חיינו כחברה שדואגת ותומכת. ההצעה הראשונה מציבה לפנינו מודל שנקרא 'תקציב משולב'. מי שבדק היטב את מרכיבי המודל יבחין שהצעה זו היא גרסה, מעט מוסווית, של שכר דיפרנציאלי בלבד. קצת אחר, שתומכיו מוכרים אותה כ"פערים חברתיים לא גדולים".

ההצעה בנויה ממספר חלקים: הפרטת יותר ויותר תקציבים חברתיים, הפיכת יותר ענפי שרות למרכזי רווח אוטונומיים, וביסוס תקציב הפרט על שלושה מרכיבים, והם ותק, תקציב נורמטיבי, וחלק דיפרנציאלי שהוא 'רק' 20% של משכורת החבר, אם בחוץ אם בתוך ענפי הקיבוץ. בכוונה אין אדיכלי התכנית נוקבים בכמה יקבל כל חבר - זה ייקבע על ידי אישיות אובייקטיבית מן החוץ (בתשלום). אבל אם נתייחס לארבע משכורות אפשריות, נבין שהצגת מרכז המשק "אנו עדיין קיבוץ" לוקה בעיוורון 'בגדי המלך' החדשים. - ניקח משכורת של מי שמקבל שכר מינימום, שכיום מסתכמת ב-2,400 ש"ח נטו לחודש; מי שמשתכר 4,000 ש"ח לחודש (הכל נטו כמובן); מי שמקבל 6,000 ש"ח כל חודש, ומי שמביא הביתה 10,000 ש"ח כל חודש. אין אלה משכורות בלתי אפשריות בימים אלה. המשתכר שכר מינימום יקבל תוספת של 480 ש"ח לתקציבו!! בעל המשכורת השניה יקבל תוספת של 800 ש"ח חודשית!! מי שב'לוקש' שלו כתוב 6,000 ש"ח יזכה לתוספת של 1,200 ש"ח!! ובעל מזל או בעל כישורים ששכר הנטו שלו רק 8,000 ש"ח יקבל 1,600 ש"ח כל חודש!!!!

אין כאן פערים גדולים? כמו שאמרו על תעודות הבגרות, הם אומרים שוב: "זה יגביר את המוטיבציה". מי שהוא פועל פשוט (עובד חקלאי, עובד חדר-אוכל, גנן, עובדת בגיל הרך...) ייצא החוצה לחפש עבודה טובה יותר (במקומו יבוא שכיר), או שיקח אחראיות על ענף (אם יתנו לו), או יעבוד שעות נוספות... החבר ירוויח מזה והקיבוץ, סליחה, הקהילה תרוויח מזה... אלה, שמנסים לעבוד עלינו בעיניים, לא לוקחים בחשבון שבכל הפרטה שהיתה עד עכשיו (חוץ מהפרטת חשמל) החבר הממוצע הפסיד. הם לא מציינים מה תהיינה ההוצאות של כל הקבוצות השונות. הם לא לוקחים בחשבון שבגליל היום אין כל כך הרבה עבודות טובות. בשלב זה לא יפריטו את תקציבי החינוך, הבריאות, והסיעוד, אבל זה יבוא. מדוע שלא יבוא? יש קיבוצים שהגיעו לזה. וכשהם, בעלי התוכנית, מדברים על 'קרו' השוואה' לעזור למשפחות שבמצוקה, הם מתעלמים מן הנטייה של בעל המעה לומר "מה, אני פרייאר? אין בכוונתי לעזור למשפחת פלוני" או "לא כדאי לשלוח את הילד של משפחת אלמוני לבית ספר מיוחד. זה חבל על הכסף"... זה לא כמו מה שהיה מקובל עלינו בעקרון 'מכל אחד לפי יכולתו'. לכל אחד לפי צרכיו. הם משווים את העקרון הנעלה הזה לצדקה שהם מוכנים להעניק לנצרכים.

הנושא יובא, כפי הנראה, להצבעה על בדיקה נוספת או אישור עקרוני. בעלי הלכ הרך שעוד מאמינים שליוזמי השינוי הבלתי שוויוני הזה יש כוונות טובות, יצביעו בעד. למה? כי "חבל לתסכל אותם" או "זו רק בדיקה נוספת"... אפשר לבלבל את רוב האנשים רוב הזמן. אין בדיקה עקרונית שאין בה מוקש הנקרא "יש כבר החלטה".

ההצעה השנייה קשורה אם הכשרת ענף המזון והפיכתו למרכז רווח אוטונומי. אין שום מספרים הקשורים בעלות התענוג, גודל ההשקעות, תחזית על מה שצפוי בתיירות בשנים הבאות. מי שיבוא לשנת 2000 אולי יבקש אוכל כשר אם הוא נמנה עם הכת JEW FOR JESUS. מדוע לפני הפרטת המזון, בתקופה ששמעון פינקוס היה אקונום, היה תקציב המזון מאוזן, ועכשיו מטליאים טלאי על טלאי, ואנחנו קונים את זה, כי "כך עושים כולם"? כותב שורות אלו מנסה בכל מאודו לשמור על כשרות במגבלות חברה חילונית. הוא מתנגד להכשרת ענף

המזון, שמיועד לעבוד לידי קבלן, בגלל הטמטום הכלכלי.

כתבה זו לא נכתבה במסגרת הטור "בינינו", כי כאן מדובר במאבק על נפשו של קיבוץ. "בינינו" מנסה להצחיק. כאן אין על מה לצחוק.

שבת שלום, אריק א.

"שבוע מוזיקלי" עבר על כל מי שיש לו נגיעה כלשהי בדור הצעיר. קונצרט סוף השנה הפנימי, שבו מציגים מוסיקאינו הצעירים את התקדמותם והשגיהם, פתוח לקהל כולו, אך מטבע הדברים באים בעיקר ההורים וסביבים ודודים הגאים. הוא התקיים ביום שלישי במועדון, ועבר בשלום ובנעימות.

אני, בתור 'סכתא מלמדת' זכיתי לחוויה נוספת ב'בית הספר המזמר', כלומר, ב"מבוא הגליל". שם מתקיימת מספר פעמים בשנה 'שעת שירה' המשותפת לכמה מחזורים. אני הגעתי לכיתות א'-ג' (כ-200 תלמידים) שהתאספו באולם הקטן של בית ההארחה. עוד בתחילת שנת הלימודים הוציאו מורות המוסיקה חוברת שירים, משותפת לכל בית הספר, כך שהיה על מה לבנות. במשך יותר משעה זרמה שירה נעימה, תרבותית. לא צעקו, לא הפריעו (כמעט) ואני לא יכולתי לשיר. הסכתא המזמרת הזאת, שלא פעם מופיעה בחבורת הזמר המקומית, ישבה בגרון חנוק ועין דומעת, שומעת את הקטנים שרים "אני נולדתי לשלום שכבר יגיע" (מי ייתן) ו-"הגוזלים עזבו את הקן", ו-"ירושלים של זהב". בימים אלה של סיפורי אלימות בבתי ספר ואפילו בספורט, היה זה פסק זמן נעים ומלבב, שתרם רבות לכל המשתתפים בו.

ד.א.

\$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$
ע ל ת ק צ י ב מ ש ו ל ב, ד י פ ר נ צ י א ל,
ה פ ר ט ו ת ו ה ג י ו ו
\$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$

בישיבה האחרונה של מועצת החברים כיקשתי להוריד מסדר היום "תקציב משולב". הצעד היה הפגנתי ולא ציפיתי שהצעתי תתקבל. מכיוון שקשה לי להתבטא בפומבי, הייתי רוצה להסביר את ההרהורים שלי על הנייר.

מאז שהתחלנו נכח להכניס שינויים והפרטות במשק, נדמה לי שגוברת ההרגשה של חוסר אונים לחבר. קשה להבין מדוע, כי לנו אומרים שהפרטה פירושה גמישות יתר בתקציב החבר, והצלת המשק מצד שני. האמת היא שחברים לא מצליחים להתמודד עם ההפרטות, בעיקר משפחות עם ילדים צעירים, כשהסעיפים הכבדים הם הלבשה והנעלה בין היתר. גם המשק לא מצליח להתמודד. חדר האוכל הוא דוגמא לאי-הצלחה.

"תקציב משולב", או תקציב דיפרנציאלי, פרושו (בין היתר) המשן הפרטת התקציב:- שירותים ועוד סעיפים מופשטים שלא דק יקשה על החבר, אבל כמו בחדר האוכל יקשה מאד על המשק.

גם השלמת משכורת על ידי עבודה נוספת בענפים שונים הוא דבר מופשט ולא ריאלי, מכיוון שהרבה חברים היום עובדים מעל ומעבר ליום העבודה שלהם ללא תמורה. כדי להרוויח יותר כסף יצטרכו להיות פחות אחראיים כלפי מקום העבודה שלהם, או לקבל תמורה עבור עבודה נוספת בענף שלהם - מאיין הכסף הזה יבוא? אנחנו חופרים לעצמנו כוד שלא ניצא ממנו!! צר לי גם לשמוע את הנימה של חברים החושבים שהם שווים יותר, מכיוון שהם לוקחים אחדאיות יותר או שהם עובדים יותר מיתר החברים. יש הרבה חברים בקטיגוריה הזאת, ולא שומעים 'פיפס' מהם.

סדר עדיפויות שלנו, לאור מצבנו הכלכלי הקשה הוא למצא מקור לכסף. עלינו למקד את כוחנו במציאת מפעל, ענף חצר או כל דבר אחד, כדי שנוכל להתמודד עם חובותינו היום-יומיים. לנו יש קושי לשלם בעד הלחם של ארוחת הבוקר, ואנחנו מתעסקים עם דברים שוליים!

לסיום, נבחרתי לשבת במועצת החברים, ואני מודה לכל אותם החברים שנתנו בי אימון. לצערי, בגלל מגבלות ההתבטאות, הקושי להבין במספרים ואחוזים ואי-יכולת להיות פוליטיקאי, אני מרגיש שחובתי להתפטר מהגוף הזה, ובמיוחד אם בעתיד זה ייחשב כמשורה חלקית בתמורה. הרגשתי כבוד לשבת במועצת החברים, ומצטער שאכזבתי אתכם.

ארווין
=====

??????????????

?????????????? ג ל א ט כ ו ש ר ???? ?????

??????????????

"מה כבר כמעט 20.30? צריך להזדרז וללכת. המועדון בטח יהיה מפוצץ."
רצתי כל עוד נפשי בי - ונדהמתי! ישבו פחות מ-20 חברים, כשהחציתם
(מנהלת הקהילה, מרכז המשק, האקונום ועוד) היו שם בתוקף תפקידם.
'חוסר אכפתיות', 'המונדיאל', תמיכה בלתי מסוייגת בכשרות? קשה לדעת
מה הסיבה לדשתתפות הדלה. אפילו הטלפונים שתקו, להוציא שיחה אחת
לקראת סוף הערב.

אורח היה שם - סימון קנטור, חבר חנייה לשעבר, שהוא כפי הנראה
הקבלן המיועד לניהול הענף, אם וכאשר. הוא טוען שהעביר את רשימה
כבר במספר משקים, (גונן אחד מהם) לשביעות רצונם של כל הנוגעים
בדבר. בין ה'צופאים' שהצליח להכניס:

מחיר סביר לארוחה

שרות טוב

רמת בישול משופרת

סביבה מושכת

משלוח מזון הביתה (לפי הזמנה).

כל אלה מבטיחים מספר אוכלים מספק, גם מבחוץ וגם מקומיים, כדי שחדר
האוכל יהווה ענף מכניס. (הוא טען שבחנייה, עם ארבעה אוטובוסים
בשבוע הם הצליחו להרוויח.

הנהגת הכשרות צריך השקעות מסויימות - כגון 'שעון שבת' וכלים
כפולים. שכרו של משגיח הוא כ-100,000 בשנה, אבל יש משקים שבהם הוא
מהווה חלק של צוות העובדים.

דייב הסביר שמכנה חדר האוכל יקר להפעלה, במיוחד כשיש צוות של
שכירים. 84% של החברים רוצים בהמשך קיום המוסד הזה, והדרך היחידה
היא לספק מזון גם בחוץ. ושם הדרשה היא לכשרות. אפילו מה'קטראפט'
ביקשו אוכל כשר. הוא מאד בעד המשך הניהול והצוות המקומי, אבל חברים
לא רוצים לעבוד שם, אפילו לא בתורנות של חודש, כמו שהיה פעם.

אחד החברים הציע שאולי הפתרון הוא שנגיש ארוחת בוקר של bacon and
eggs ואז יבואו מכל האיזור (בדיחה - בדיחה!)

על כל פנים, שריטה תגיש בלי ספק דו"ח יותר רציני. הנ"ל הוא
'ציור רקע' בלבד.

אנגה

גם כ'יומיים' המכובדים ביותר נופלת טעות לפעמים:

STNEMESITREVD A DEIFISALC ZTERAH

seciures retupmoc moc@ten

retupmoc moc@ten la to tropus dna ecivres

emoh la to ecifo eht ni smelbop

psirah divad: ilac

7184165-30 to 439236-220

ten.vahaz-centre@74divad: ilac-e

Edgardo Rozenknopf , 01:41 14/06/98 -0, No Subject

From: "Edgardo Rozenknopf Wengerman" <jakob@df1.telmex.net.mx>

To: <mimax@canaan.co.il>

Date: Sun, 14 Jun 1998 01:41:40 -0600

X-MSMail-Priority: Normal

X-Mailer: Microsoft Internet Mail 4.70.1161

>From Edgardo Rozenknopf Wengerman From Group of Ulpan 1993-1994 from Mexico

Shalom

Today i see your home page in the internet, im very happy i call today to Lea Rat in the Ulpan.

When i been in Israel last fours years i was been in the kibutz i study hebrew and i work i make sufганиot in Januka this was very emotive, i remember all the class in the ulpan and the work in the laundry, with the shibs, in the jeder haojel, and in the dislwasher.

I remember the nice people of the kibutz when i see my pictures and all the time when i go this year first g-d to Israel i promesse i go to visit all the people.

I send i bigger Mazal Tov of this first 50 years in July i hope so we celebrating together in Israel .

Thanks

A lot of everything when i been in the Kibutz

Your frined of today and forever

Edgardo Rozenknopf Wengerman

Sonora 49 apt 402

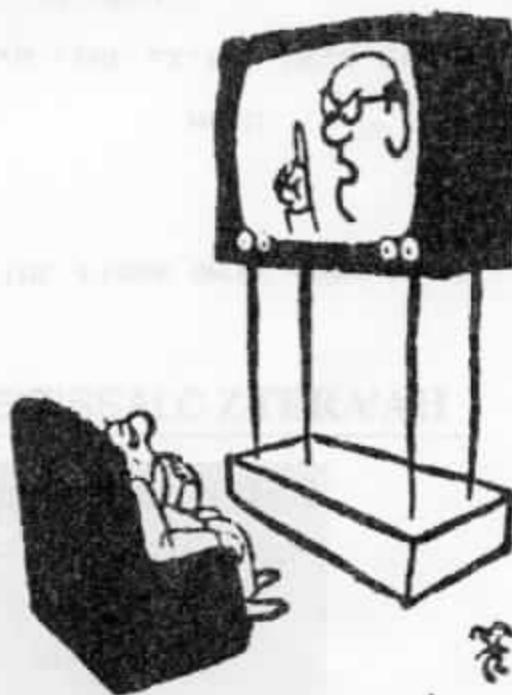
colonia roma

zip code 06700

M'xico City

M'xico

telephone (525) 2866601

חוצפה או זילזול ?

מכתב זה נכתב לאחר התלבטויות רבות, אין בכוונתו לחסל חשבונות אך יש בכוונתו להציף בעיות אל פני השטח ולמנוע רכילות והעברת מידע מוטעה, ובעיקר ל ת ק.

לפני שנה וחצי נכנסנו לפרויקט הרחבת הדירות שבדיעבד התברר כהרפתקה מאוד מפוקפקת, בגלל אופן ליווי הפרויקט, סגירת החוזים וביצוע העבודה ע"י הקבלן הנבחר.

כיום לאחר שנה וחצי מיום תחילת הפרויקט נושא ההרחבה לא הסתיים, ביצוע העבודה מתחת לכל ביקורת, לפחות בשני בתים יש סדקים משמעותיים במבנה, פיתוח השטח לא הושלם, פיגוי זבל הבניין נעשה ע"י החברים ולא ע"י הקבלן כפי שהובטח, הותקנו דלתות לא מתאימות שהעלו את חמת הנגרים, עובש בתקרה ומשפחות צפורים מקננות בין התקרה לרעפים והרשימה ארוכה ולצער הרב עדיין לא סגורה ולפי דברי נציגי המוסדות פתרונה לא נראה באופק. שיחות אין ספור, בטלפון ובע"פ, חילופי מכתבים וכו', אולם מלבד הבטחות לא נעשה דבר והקבלן ממשיך לחגוג ולצחוק על חשבוננו. (תרתי משמע).

מאחר ומוסדות המשק לא עומדים בהתחייבויות, החברים לוקחים יוזמה, ומאחר ומפגעי הבנייה לא התמקדו בבית אחד, אלא בשכונה שלימה, הפיצוי המינימאלי לאותם חברים שסבלו יהיה להחזיר לפחות את הנוי לקדמותו.

לפני כחודשיים פניתי את פסולת הבניין מאזור הבית, והבאתי אדמה כדי לכסות את אותם אזורים בהם היה בעבר דשא מתוך כוונה לשתול דשא ולכסות את אותם חריצים עמוקים בקרקע שנגרמו ע"י הקבלן ולא טופלו. האדמה נלקחה מאזור הצאן, המקום לא היה סגור/נעול, לא היה שלט שאוסר על לקיחת האדמה, לא היה פירסום בדברי הכפר או בכבלים שאוסר על לקיחת האדמה ויתרה מכך הערמות נמצאות במקום ציבורי ממנו נלקחה אדמה לגינות מזה שנים מבלי לשאול או לברר דבר.

הקש ששבר את גב הגמל היה ב 17/6/98 עם קבלת דו"ח התקציב אני מגלה שחוייבתי על סך של 400 ש"ח ע"י הנוי בגין האדמה (דרך נאה ולא מכובדת להגדיל את ריווחי הנוי) האחראי הישיר לחיוב היה אותו אדם שהאכיל אותנו מרור במשך כל מהלך הבנייה וכיום. לא קיבלנו פתק חיוב לפני דיווח לתקציב, לא קיבלנו התראה, לא קיבלנו שיחת טלפון, אפילו לא רמז קל שבקלים על החיוב – מה שכן קיבלנו היה מחטף והתערבות גסה בתקציבנו ע"י אדם לא מוסמך.

אלק האשים אותי בגניבה, בגניבת אדמה שפוזרה לתקן את נזקי הבנייה בשכונה ע"מ שהאזור יראה קצת יותר יפה לקראת חגיגות בר המצווה של השכנים, הרי את האדמה הזאת התחילו לפזר מול ביתו של אוסי, מול ביתם של שריטה וג' ובמקום לומר תודה על הקלת העומס מצוות הנוי אני מואשם בגניבה – "גניבה" שנעשתה לצורך שיקום השכונה ולא לצורך הפקת רווחים אישיים בעתיד. האם כל מי שאוסף ציוד זרוק, לוקח חול וצמחים לשימוש במשק וכו' ייחשב לגנב או שיש כאן מגמה מסוימת להוביל אותך החוצה, כי יש יותר מדי להסתיר ויש יותר מדי שאלות. ברור קצר בהנהלת חשבונות מגלה שאין כל נוהל לחיוב חברים ואין נוהל לגבי הודעות מלבד עובדות מוגמרות, לאחר שיחה מאוד קצרה עם אנשי הנוי בוטל החיוב אבל לא לפני צעקות וחילופי דברים קשים עם אלק, שלטענתנו נתן את ההנחיה לחיוב כי הוא "שונא גנבים" ומציידו אני יכול לארוז את חפצי וללכת.

כיום אני עומד ומאשים את אלק באוזלת יד בטיפול במערכת הרחבת הבתים, בחוסר יכולת להתמודד עם הקבלן בתיקון הנזקים על חשבוננו, בהמשך העסקתו של הקבלן במשק למרות שהפרויקט לא הסתיים ובחוסר יכולת מינימאלית לעמוד בהבטחותיו לתקן ולסדר את כל הדרוש תיקון כפי שהובטח. אני מאשים את אלק בהיטפלות מגמתית ובקטנוניות שלא מתאימה לאדם בגילו וברקורד שלו. לא ציפיתי שיבוא יום בו אאלץ להפנות דברים קשים לאדם שחי כאן ויצר כאן במשך שנים. דבר נוסף ייזקף "לזכותו" הרגשה מאוד מחורבנת לכל מה שקורה כאן. יחד איתו ניצבים נציגי המוסדות שאמורים לטפל בבעיות החבר וטומנים את ראשם בחול ובמקרה הטוב טורחים להציף במכתבים המגיעים אליהם, ומלבד אוזן קשבת וגסיון לעזרה מצד צילה לא זכינו לפתרונות.

לאור זאת ולאור חוסר ההתייחסות קצה נפשי בסיפורים ואני כבר רכשתי קצת בינה בדרך הפעולה, ובמשך שנה וחצי, גם עצבים.

אני נאלץ לנקוט בשיטה גרועה שאני לא מעודד אותה לחלוטין אך לא נותרה ברירה בידי ואולי זה יזיז את מוסדות המשק.

שכר עבודתי יעובד, שכר זה יופנה לחשבון בנק נפרד שינוהל ע"י עורך דין והוא יהיה אחראי להעברתו בשלמותו למשק רק לאחר שכל הטעון תיקון יתקן לשביעות רצוננו המלאה, לאחר שאלק יתנצל על דבריו ושתופסק ההתערבות הגסה והברוטאלית בתקציבי החברים ללא אפשרות הגנה.

אנו נמצאים באמצע חודש יוני, את התקלות ניתן לתקן בזמן קצר מאוד וניתן למנוע את הסנקציות כבר עכשו, ולא אני את מסקנותי אסיק.

שיהיה לנו סוף שבוע נעים

תכנית לקונצרט סיום השנה של התלמידים כיום שלישי 16.6.98

סקסופון

רן גינת (י"א) אל תשא אותי
מנצחתה הנואה של רחל

רן גינת
נרית גינת (ז')

אור - דואט

נרית גינת

קרן גדליהו (ו') דואט קרן ג' - קטע נגינה

אורגניות

אריק איילוב (ה'), אסא ארנברג (ד'), ניב דדוש (ד') } אל יבנה האליל
צדי גיטון (ד'), רון ינסיס (ד'), דנה איילוב (ו') - קסילוכון

אריק, אסא, רון אין לי ארץ אחרת

חצוצרה

דנה איילוב (ו') הדנובה הכחולה / שטראוס
Integer Vitae / בלמינג

צמית כץ (ה') שיר צרב / שומן
שיר לכת / ביצה

צמית חייט (ו') מצעד צבאי / שוברט
חלומות / שומן

לוטן מזרחי (ה') שיר לכת / דונאטסקי
קטע נגינה
קטע נגינה

ציף

איילה אדלשטיין (ה') סונטה

חליל צד

מיטל וולף (ו') כולקה מרשה - ריקוד עתיק - בליווי נטשה בכסנתר

צברי ואנר (י') סונטה בפה מז'ור / מוצארט -
ארייה מתוק האופרה "חליל הקסם" / מוצארט } בליווי נטשה בכסנתר

כסנתר

מרית מזרחי (ו') מנואט / מוצארט
ואריאציות - שיר עם רוסי / ברקוביץ
כריאודיה / דבאריאנס

אנה דיניק (ה') כולטה / ארמן
אדא מסונטינה / מוצארט
רשומות / גלינקה
ליצנים / קבלסקי

ה א ל נ ה נ צ י מ ה

אקטואל - ינואר

16/6/98 kashrut

תחשיב חדר אוכל אוטונומי

תחשיב זה מראה תוצאות של 1997 לעומת שנה ראשונה של ניהול חדר אוכל/מטבח כענף מעורב - אוטונומי.

היות והכוונה להפעיל את הענף בשלב ראשון לטובת החברים בלבד, ורק אחר הרצה של 3 חודשים - להתחיל במכירות לחוץ - יש להניח שהעודף של 90,000 ש"ח בשנה ראשונה לא תתממש.

לעומת זאת בכוונת הענף להגדיל בהרבה את מכירות החוצה בעתיד, ואז יכול להשאיר רווח משמעותי.

98/99	1997	
975	975	הכנסות מחברים וכו'
1105	1105	סבסוד מתוכנן
390	-	מכירות למפעל, אירעים, לינה וכו'
2470	2080	סה"כ הכנסות
1150	1150	הוצאות מזון לחברים
740	675 *	עבודה כולל משגיח
255	255	אנרגיה, החזקת רכב
28	-	הוצאות נוספות עבור מכירות חוץ
80	-	כשרות - שעון שבת, כלים, וציוד
130	-	הוצאות מזון למכירה למפעל ועוד
2380	2080	סה"כ הוצאות
+ 90	0	יתרה

* לא כולל עבודה פנסיונרים ומתנדבים.
זמניים ואולפן מחושבים לפי 60-80 ש"ח ליום.

כשרות

הכוונה להכשיר את המטבח בלבד (אם ניתן) כך שנהיה חופשיים להשתמש בחדר האוכל לפי רצוננו.

שריטה/קולין

דפי מידע

מס' 249

תאריך: 16/6/98

תקנון בית יונתן

ב-8/6/98 התקיימה שיחת חברים על טיוטת ההצעה לתקנון בית יונתן. לפני כן נערכו שלוש שיחות עם אוכלוסיות שונות של הקיבוץ. נשמעו ונרשמו הערות ושינויים. התקנון המשופץ יישלח לעיונו של עו"ד קופרשמיט ואח"כ יחולק לחברים ויעלה להצבעה בקלפי.

רשמה: יעל ש'

ביטוח מזגנים לחברים

השנה רכשנו ביטוח למזגנים מפוצלים, בגלל ההוצאות הכרוכות בשיפוצם. מדיניות המשק שעליה הוחלט בוועדת החברה היא:

1. המשק מתחזק את כל מזגני החלון ע"ח אחזקת דירות.

2. המשק משתתף ב-50% מעלות אחזקת מזגנים מפוצלים.

המשק החליט לבטח את המזגנים המפוצלים בעלות בסך 304 ש"ח

למזגן לשנה. חברים יכולים לבחור באחת משתי אופציות: לשלם חצי מהביטוח 125 ש"ח או לשלם חצי מעלות כל תיקון על פי תחשיב של אנשי תדיראן.

3. חברים שכבר עשו ביטוח באופן עצמאי, ישלמו רק את יתרת השנה שמעל 6 חודשים. ז"א אם לחבר נשארו 6 חודשים או פחות עד לסוף השנה החבר לא ישלם בכלל. לצורך הביטוח תיחשב השנה מ-1/4/98 עד 31/3/99. בשנים שלאחר מכן כל הביטוח ייעשה דרך הקיבוץ. כנ"ל ביטוח למזגנים חדשים.

4. חברים שרכשו מזגן בתדיראן בשנת 1997, זכאים לחצי שנת ביטוח נוספת במסגרת הסכם מיוחד של הקיבוץ. אני מבקש מהחברים להודיע לי בכתב בהקדם, כדי שנוכל לסדר להם את הביטוח ולא יצטרכו לשלם כפול.
רשם: אלק קולינס

דוח ישיבת ועדת

הביקורת מס' 4

מיום 7/6/98

נוכחים: אביבה א', הנרי ש', יונתן, שמואל, מיכאל.

1. דוד טל - מבקר פנים אחרי דיון על ההכנות הדרושות מטעם הוועדה לפני הפגישה עם מבקר

הפנים דוד טל, סוכם להזמינו ב-22 לחודש יוני. אנו מבקשים מהחברים הצעות לנושאים שבעיניהם דורשים טיפול של הוועדה. יש לזכור שהוועדה מטפלת בתהליכים ולא בעניינים אישיים או בעצם טיב החלטה זו או אחרת. תפקיד הוועדה לבדוק האם התהליך שקדם להחלטה היה לפי התקנון. כמובן, במקרה שההחלטה או פעולה מסויימת נראית בלתי חוקית לפי חוקי המדינה, על הוועדה להתייחס.

2. הפניה של צילה בעניין תהליך אישור הכביש

נשאלה השאלה האם על הוועדה לטפל בנושא זה, משום שצילה כבר עשתה את הבדיקה ובעצם פנתה לוועדה לקבל אישור לגישתה, כאשר הפעולות נעשו על ידי ועדה שכפופה לה באופן רשמי.

סוכם - מהחומר שהוגש לוועדה נראה, שנוהל קבלת ההחלטות לא קויים לפי התקנון שוועדת התכנון בעצמה קבעה (פורסם ב-22/3/1996).

אנו מעבירים את הנושא למזכירה לטיפול.

רשם: מיכאל כ'

פגישת וועדת תחבורה

מיום 10/6/98

נוכחים: קולין, שבי, גלעד,
חיים, נחמן, גבי, דוד ק'.

1. וולסווג

יש צורך להחליף השנה שני
רכבים משנת 1992 שמצבם
אינו טוב. סוכם שקולין
יבדוק אפשרות תזרימית
כאשר החלפתם ברכב בעל
מנוע דיזל, יחסוך חלק
מעלות ההחלפה מתוך
ההוצאות השוטפות.
הועלתה בקשה לרכוש
וולסווג נוסף לשרות
משפחות מרובות ילדים,
אבל השנה אין כל סיכוי
להגדיל את מספר הרכבים
שלנו.

2. שימוש ברכב פעילים/מפעל

בערבים

היות ובערבים יש דרישה
מרובה לרכב, הוצע שאם אין
רכב בסידור, דוד יעזור
לחברים ויפנה אותם ישירות
לבעלי הרכב הצמוד או רכב
המפעל.

3. רכב לחדר אוכל

אם הענף יהפך לענף
מעורב/עסקי, יהיה צורך
לספק לו רכב גדול להבאת
הצוות ולסיפוק ארוחות
החוצה.

4. רכב משתלה

סוכם שהוולסווג יישאר
בענף עד אוגוסט ואז יימכר.

5. תכנון לרכב פרטי

קולין הסביר שמבחינתו
כמרכז משק אין לו כל
הסתייגות לתכנון המוצע.

6. שונות

א. הצורך של לפחות סוברו
אחד נוסף הוסבר וייכנס
לתוכנית השקעות לשנת
1999.

ב. רכב שכור - נחמן מסר
שנרכשו שני רכבים
משומשים, שיחליפו את
השכורים עד סוף יוני.

ג. הוטל על קולין לברר, מה
דרוש כדי שרכב של שכירים
במפעל יעמוד לרשות
הסידור, כאשר הסדרן
ימסור אותם לנהג אחד
בלבד באותו יום.

רשם קולין

סיכום ישיבת מועצה

מס 5

מיום 9/6/98

נוכחים: אפרים מ', אריק ל',
אודי ו', אריק א', ארווין ק',
ברוך כ', גדי ע', גיוני פ',
ויקטור ב"ר, טומי ע', יעלי ז',
לן ו', מעין פ', משה ב"ח,
מיכי נ', רחל א', רחל ג', שרה
ד', שלמה וו', תמיר ש', יעל

ש', צילה ב"ר, שריטה ס',
קולין פ', תמר וו'.
נעדרים: אשר א', יוסי כ',
ישראל א', שרית ק', קרול
ב'.

1. בחירת מנהל המגזר

החברתי

אלק מסר דיווח מטעם צוות
אד-הוק על נסיונותיהם
למצוא מועמדים לתפקיד.
המועמדת המוצעת היא
שריטה.

תהליך הבחירה יהיה:

- הודעה על לוח המודעות.
- תוך עשרה ימים ניתן
להגיש הצעות חברים
לאלק.
- בתום תקופה זו יתקיים
דיון באסיפה.
- הצבעה בקלפי.

2. תקציב משולב

ברוך הסביר את ההצעה.
התקיים דיון ראשוני,
שימשיך בישיבה המועצה
הבאה. מומחה לתחום
תמחור עמדות עבודה יוזמן
להציג את הנושא.

רשמה: תמר

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Advertisements everywhere - you can't get away from them. In your post-box, on the various notice-boards, and now even on our electronic notice board. As though anybody takes notice!
- * The discussion about Kashruth in the Chadar Ochel is waxing fierce and furious. Some people think we could make a profit from religious tourists and by sending out food to local factories. Others say that we could never be kosher enough for that clientele, and we would do better by advertising "English Fare" (fish and chips, steamed pudding, tea with milk??)
- * Parents, grandparents, uncles and what-have-you put in their ear plugs and went to the children's end-of-term concert on Tuesday. Actually, some of the older ones who have persevered over the years are quite good. But unfortunately most of them give up before then.
- * Ruth Ney has started a Kfar Hanassi web-site on the Internet, and she says she gets quite a lot of mail, both from people who have spent some time here, and from those who are interested.
- * Lenny Yodaiken tells us that he is now working full-time as a professional genealogist. He started some years ago with research about his own and his wife's family, and from various libraries and other sources he managed to go back as far as Maimonides (no less!) on one side of the family, and to the expulsion from Spain on the other. He is in touch with members of the Yodaiken family all over the world, and they now have a yearly get-together! That's how it started, and after advertising, he found that there is a tremendous interest in 'roots' especially in the States, and he has more work than he can cope with. "At last I am doing work I really enjoy" he says.

Have a nice week-end,

I N G E

JAHREIT
29 Sivan (1988) - Mick Ellman

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

21.6.98. Rhoda Goldman ##75th##

Orah Leibowitz
Yoram Maser

22.6. Oren Mendzigurski
Orly Ha-me'iri (granddaughter)
Lydia Ben-Natan

23.6. Adam Mader

24.6. Ruth Ney
Yonatan Ben-Chanoch (grandson)

25.6. Na'ava Bloch
Orly Yaron
Omri Jackson
Ofira Wolfin

26.6. Chedva Wolfin
Dina Honig
Shubbi Mizrachi
Mirit Mizrachi

27.6. Avishai Pearlson
Naveh Agmon (Marcuson - grandson)
Nadav Chait
Hillel Cina (grandson)
Tal Lynton
Mia Rapine (Abb - granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

21.6. Ma'ayan & Dudu Palma

22.6. P'nina & Uri Golan
Nurit & Gabby Oren
Helyn & Ed Talberg
Tamar & Ilan Ha-me'iri

26.6. Rakefet & Reuben Banda

MAZAL TOV
to Gil'ad Agam
and the family
on the occasion of his
BAR - MITZVAH

MAZAL TOV
to Chalomi Tartif
and the family
on the occasion of her
BAT-MITZVAH
